

Motion till riksdagen 2012/13:Ju261

av **Hans Rothenberg och Camilla Waltersson
Grönvall (M)**

Avskaffande av krav på danstillstånd för icke offentlig plats

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga möjligheten att se över reglerna om danstillstånd.

Motivering

Den krögare vars lokal och gemytliga atmosfär kan råka uppmuntra till spontan dans har anledning att se upp. Det finns i Sverige exempel på restaurangägare som dömts till böter för att deras gäster dansat i lokalen, trots att de av personalen uppmanats att sätta sig ner. Saknas danstillstånd kan man nämligen i en sådan situation dömas för brott mot ordningslagen.

Absurditeten i att situationer som ovan nämnda kan uppstå är skäl nog att se över en lagstiftning som inte hänger med i tiden. När man tidigare tittat på huruvida danstillståndet ska vara kvar har man försvarat nuvarande ordning med skäl som att ett avskaffande skulle försvåra polisens informationsinhämtning samt att det vid danstillställningar kan uppkomma bråk och andra situationer som kräver polisingripande. Problemet med ovanstående resonemang är att danstillståndet i sig knappast minskar risken för att bråk skulle kunna uppstå på det aktuella dansgolvet, och det påverkar heller knappast polisens möjlighet att inhämta information. Kravet på danstillstånd för icke offentlig plats bör därför avskaffas.

I förarbetet (betänkande 1993/94:JuU1) till ordningslagen (1993:1617) återfinns följande text:

”När det gäller den lämpliga omfattningen av en reglering av ordnings- och säkerhetsfrågor delar utskottet den inställning som kommer till uttryck i propositionen. I likhet med vad som där anförs konstaterar utskottet alltså att det inte är möjligt eller ens önskvärt att genom föreskrifter av olika slag re-

Fel! Okänt namn på

glera varje situation som kan tänkas innebära en säkerhetsrisk för allmänheten eller som kan tänkas ge upphov till friktioner mellan människor. Regleringen av ordnings- och säkerhetsfrågor bör innehålla endast sådana föreskrifter där det finns ett allmänt och påtagligt behov.”

Dans, oavsett om den sker spontant eller uppsåtligt, är oftast ett tecken på trivsel och glädje. Någon större risk för allmänhetens säkerhet torde inte föreligga. I den mån det dansas alltför våldsamt finns säkerligen annan lagstiftning att tillgå för att korrekt hantera och rubricera eventuella incidenter.

Stockholm den 26 september 2012

Hans Rothenberg (M)

Camilla Waltersson Grönvall (M)